

dig med at staten overtager transmissionsledninger på de højeste spændingsniveauer. Det er jo godt nok.

Men minusserne er der jo også. Øvelsen med systemansvar og etablering af EnergiNet Danmark, som jeg nævnte før, betyder, at energiselskaberne får fuld rådighed over både den bundne og den frie kapital i selskaberne, som vi kalder det, og det var jo egentlig ikke tanken fra starten. Selve begrebet fri og bunden kapital var efter min private overbevisning et misfoster fra starten, og de indgangsværdier, man efterhånden fik lov til at præstere, gjorde det ikke bedre. Det kunne have været forhindret, og det kunne godt have kørt, hvis statsmagten havde haft vilje til at regulere og havde sagt: I betaler en afgift, hver gang I sælger, plus at det provenu, I får, bliver modregnet i bloktilskuddene. Men vi må nok erkende, at sådan bliver det ikke, for det var der jo ikke politisk vilje til.

Selv med den afgift, som er kommet ud af det, må vi se i øjnene, at der altså er nogle kommuner, der scorer kassen på ordningen, og at det bliver en skæv fordeling, for det er jo lidt tilfældigt, hvilke kommuner der står som ejere af energiselskaber. Det mest eklatante eksempel er selvfølgelig Gentofte, og jeg gad nok vide, om der ikke er nogen, der vil spærre øjnene op rundt omkring i landet, når de ser, hvad de i givet fald kan score på den øvelse.

I samme omgang: Når etableringen af EnergiNet Danmark bliver en realitet, skal det også understreges – det står jo også i betækningsbidraget fra Socialdemokratiet, SF, Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne, og det bakkes formentlig også op af Dansk Folkeparti – at når det drejer sig om Gastra, altså det organ, der regulerer gastransmissionen, burde det være helt indlysende, at en så vigtig energikilde som naturgas kommer ind under samme reguleringsinstans som el. Vi forventer selvfølgelig, at ministeren straks tager initiativ hertil, for hvis den ovennævnte konstellation holder, er der faktisk et flertal i Folketinget, der siger, at sådan bør det være.

Kl. 17.50

For at afrunde med et lidt positivt element vil jeg ikke undlade at bemærke, at vi også er tilfredse med den løsning, der giver en beskyttelse af varmekunderne hos de decentrale kraft-varmeværker, som nu skal producere på mere kommercielle vilkår. I det hele taget har spørgsmålet om forbrugerbeskyttelse stået højt på Socialdemokraternes liste, og det gælder selvfølgelig

også etableringen af vindmølleparkerne. De to ting har i hvert fald betydet meget for vores positive holdning til L 236, og den står vi selvfølgelig også ved.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Nu har jeg jo været igennem hele forhandlingsituationen, og hvad der ellers er sket på området i forbindelse med L 236, og når man hører hr. Erik Mortensen, skulle man altså tro, at Socialdemokraterne ikke har været med hele vejen igennem i proceduren med hensyn til de to aftaler, der ligger på området. Jeg forstår i hvert fald ikke den sønderlemmende, den meget, meget stærke kritik af noget, man selv har været med til at lave. Det er ligesom at spytte i sin egen rede, eller jeg ved ikke, hvad man gør i sin egen rede – måske noget, der er værre end at spytte.

Hr. Erik Mortensen begyndte med at sige, at nu skal der gives mere støtte til vindmøller. Ja, men hvad er det egentlig for en støtte, hr. Erik Mortensen gerne vil have til vindmøllerne? Der er lige lavet en ny aftale om havvindmølleparker og skrotning af landvindmøller, hvor der i 20 år fremover sikres en fast pris på elektriciteten, og jeg kan ikke forstå, hvem der skal betale den støtte. Er det stadig elforbrugerne, der skal til lommerne hele tiden?

Aftalen vender altså den tunge ende nedad: Jo flere tilskud til vindmøller, jo mere vender aftalen den tunge ende nedad, så jeg kan ikke forstå, hvad det er, hr. Erik Mortensen vil på det område.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Sønderlemmende kritik er nu lige voldsomt nok. Selvfølgelig har vi været med hele vejen igennem, og jeg startede også med at sige, at i en forhandling får man normalt ikke alt det, man gerne vil have. Det var sådan set det, jeg konstaterede.

Med hensyn til støtte til vindmøller var det faktisk i relation til det, som fru Aase D. Madsen måske også så på tv i aftes. Det er netop den tyske stats vilje til at træde til på bl.a. afregningssiden, der har skabt markedet. Det gjorde vi også fra starten her i Danmark, og spørgsmålet er bare, om vi skal blive ved, eller om vi skal nedtrappe.

Jeg kender jo ganske udmærket fru Aase D. Madsens forhold til vindmøller – det er temmelig anspændt for at sige det pænt. Men det er et